

Våra Rötter

Tjust Släktforskarförening

Nummer 4 • 2007 • Årgång 21

**Sven Gunnar Sporback Kåserar
kring brukspatroner och smeder
vid Toverums bruk**

sidan 3

Släkten Licenius i Västervik del 1

sidan 4

Gå till djupet med släktforskning

sidan 7

**Tjust
Släktforskarförening**

ORDFÖRANDE: Hans Wiberg
Tel. 0490 - 214 28
e-post: hans.viberg@telia.com

SEKRETERARE: Valdy Svensson
Tel. 0490 - 188 18
e-post: valdy.svensson@bredband.net

KASSÖR: Yvonne Andersson-Gullberg
Tel. 0490 - 202 36
e-post: gladhammar@hotmail.com

FÖRENINGENS ADRESS:
Tjust Släktforskarförening
c/o Stadsbiblioteket
Box 342
593 24 Västervik

POSTGIRO: 494 76 67 - 4
Föreningens org. nr: 833600 - 7128

Medlemsavgift 130 kr./år
Familm medlem 60 kr./år

INTERNETADRESS: www.tjustanor.com

REDAKTÖRER FÖR VÅRA RÖTTER:
Lars Oswald
Lysingsvägen 27
593 53 Västervik
Tel. 0490 - 148 36

Tor Wiklund
Ludvigsdalsvägen 19
593 52 Västervik
Tel. 0490 - 195 44
torwiklund@gmail.com

Hans Wilensjö
Kristinebergsgatan 2 T
593 35 Västervik
Tel. 0490 - 321 46
hasse@wilensjo.se

LAYOUT:
Bo Sandberg
Hornsvägen 15 E
593 54 Västervik
Tel. 0490 - 321 83
e-post: sandberg.bo@telia.com

**Nästa nummer av
Våra Rötter
kommer i mars 2008**

**Material senast
31 januari 2008**

**Ni får gärna tipsa våra
redaktörer**

**Tunnbindare Anders Toressons
resa till Batavia**

Text: Hans Wilensjö Foto: Tor Wiklund

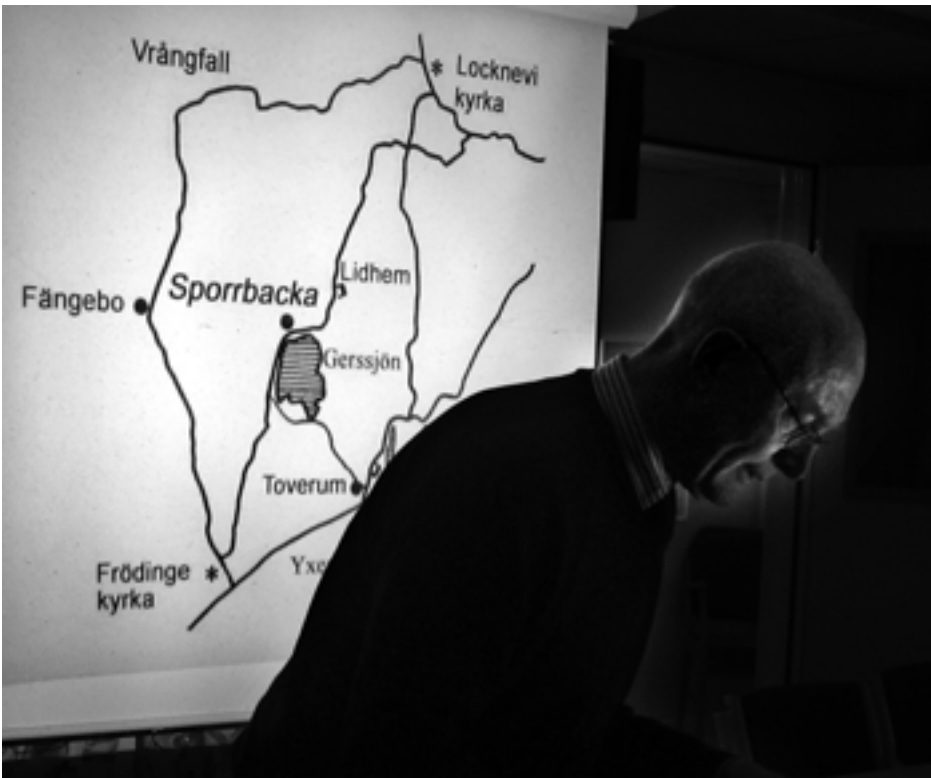
Föreningsträffen den 12 september som tillfälligt förlagts till Fogden Konferenslokal på Storgatan blev mycket välbesökt. Anledningen var nog att få lyssna på vår förträffliga föreläsare Jan Fredrik Kindstrand. Han berättade med stor inlevelse om en tunnbindare Anders Toresson från Västervik, som på 1670-talet reste till Batavia. Föredraget blev mycket uppskattat och föreläsaren hälsades hjärtligt välkommen tillbaka med nya upp-
täckter.

NYA TIDSKRIFTER SOM INKOMMIT OCH FINNS I FORSKARSALEN...

Västgötogenealogen	nr 25	Västgöta Genealogiska förening
Habobygden		Habobygdens Släktforskarförening
Boden-Anan	nr 4	Boden-Överluleå forskarförening
Diskulogen	nr 78	Föreningen DIS i Linköping
MGF-Nytt	nr 4	Midälva Genealogiska förening
PLF-Nytt	nr 83	PLF, Oskarshamn
ÖGF-Lövet	nr 90	Östgöta Genealogiska förening
Strödda Annotationer	nr 38	Släktforskarblad för Örebro län
Anknytningen	nr 4	Nyköping-Oxelösunds Släktforskarf.
Anletsbladet	nr 4	Botvidsbygdens Släktforskarförening

INNEHÅLL I DET HÄR NUMRET

Sid. 2-3 Nya tidskrifter. Brukspatroner och smeder. Nya medlemmar.
 Sid. 4-5 Släkten Licenius del 1. Nostalgitripp till 50-talets Västervik.
 Sid. 6-7 En Karolins flykt från Ryssland del 10. Gå till djupet med släktforskning.
 Sid. 8 Vintern – Vårens program.
 Omslag. Foto: Tor Wiklund & Hans Wilensjö

Brukspatroner och smeder vid Toverums bruk

Text: Hans Wilensjö Foto: Tor Wiklund

Sporrbacka i Locknevi församling. Sven Gunnar Sporback Käserar kring brukspatroner och smeder vid Toverums bruk vid Tjust Släktforskarföreningsmöte 14 november.

År 1735 startades en bruksperiod i Locknevi församling som skulle vara i 150 år. En förde detta militär Stefan Klingsporr född i maj 1690 (var ?) och som begärt avsked från sin militära bana efter att ha skadats vid ett krig mot Danskarna vid Helsingborg. Han hade fått lite mindre skador som han repade sig ifrån. Med pengar han tjänat köpte han gården Lidhems Säteri i Locknevi och därefter så startade han en masugn genom ett köp av Toverums herrgård. I Sporrbacka restes en Masugn och i Fängebo startades en Stångjärnshammare. Nu visade det sig att vattenkraften inte räckte till och ännu en stångjärnshammare fick byggas vid Toverum. Familjen fick många barn och på 19 år föddes hela 14 barn varav 5 dog i tidig ålder. 4 döttrar hittade män runt Vimmerby, men 5 söner blev yrkesmilitärer.

År 1730 var ett sorgens år för familjen Klingsporr då två döttrar avled efter att ha fått mässlingen samt att en pojke föddes dödfött samma år. Hustrun dog 1753, men Klingsporr skaffade en 31-årig piga och med henne fött ett OÄ barn. År 1766 av-

led Klingsporr och en bouppteckning visar att tillgångarna var hela 157,000 riksdaler och skulderna uppgick till 77,000 riksdaler och nettoöverskottet var då 80,000 riksdaler. Ett ganska högt belopp på den tiden. Den äldste sonen skulle driva bruket vidare men tog självmord 1779 då det visade sig mycket stora förluster. Som vanligt blir det tjafs för hustrun skulle överta driften men syskonen lade sig i för mycket.

År 1779 köpte Överums bruk Toverum och 1840 köpte Ankarsrums bruk Toverum. Hammarsmeden Karl Adolf Berg född i Överum 1788-06-09 son till en hammarsmed. Han kom till Toverum och Fängebo som hammarsmed och jobbade i ca 40 år tills kroppen sade ifrån. Han dog 1860-11-06 och äldste sonen även han Hammarsmed övertog därmed ansvaret nu ca 30 år gammal. Bouppteckningen efter Hammarsmeden Berg visar helt andra pengar. En hammarsmed hade ca 36 skilling per dag. På det skulle 2 föräldrar och 5 barn samt två inhyses hjon leva.

Mötet avslutades som vanligt med kaffe och lotterier. Vidare förslogs att årsavgiften skulle vara oförändrad till år 2008 eller 130:- medlem och för familjemedlem 60:-.

Nya medlemmar som vi hälsar välkomna till föreningen

Ulla Alexandersson
Viborgsgatan 21
593 35 Väservik

Bertil Eriksson
Mörtgränd 1 E
593 40 Västevik

Lennart Jennekvist och Lotta Rampeltin
Västra Ekdalsgatan 5
593 50 Västevik

Gun-Britt Mattsson
Örngatan 25
593 42 Väservik

Gunnar Johansson
Allén 31
593 37 Västervik

Hans Timmerstedt
Kvarngatan 1
593 30 Västervik

Sture Karlsson
Gladhammar Södrälund
593 96 Västervik

Disgen kurs

samt disgen information
Lördag 16 feb 2008
10:00 - 15:00
Brandstationen Västervik
Medverkan från Dis-Småland
Kostnad 150 kr
inkl. kaffe och smörgås
Anmälan **senast** 31/1 2008
till Holger Kanth
Tel 0490-14868
holger.kanth@telia.com

Släkten Licenius i Västervik

av Jan Fredrik Kindstrand

Foto: Tor Wiklund

Under senare hälften av 1600-talet inskrivs fyra eller fem bröder, Didrik, Sven, Johan, Ludvig (och Johan) Brynielsson, i Västerviks trivialskola. De var söner till stallmästaren Bryniel Svensson i Kuttorp under Casimirsborg i Gamleby sn. Bröderna antog mot slutet av 1600-talet namnet Licenius.¹ Tre av dem gjorde karriär i Västervik och ingick mycket förmånliga giften med medlemmar av släkterna Bauman, Dichman och Lindebohm. Ytterligare en generation av familjen föddes i Västervik och förändrade ibland namnet till Licén. Men någon tredje generation blev det inte och släkten torde kunna betraktas som utdöd. I framställningar av Västerviks historia möter man namnet Licenius då och då, men någon genealogisk översikt av släkten finns inte, så vitt jag vet. Denna uppsats avser att fylla ut denna lucka. Men först några uppgifter om brödernas bakgrund.

De fyra eller fem Liceniernas far hette alltså Bryniel Svensson. Om hans ursprung är ingenting bekant. Han omnämns första gången 1662 i gåvoförteckningen för Gamleby kyrka som ”manhaftigh Bryniel Swensson Stallmästaren på Cassimirsborg”.² Andra gåvor är noterade 1667, 1669 och 1670. Som stallmästare i Kuttorp i Gamleby omtalas han i Västerviks trivialskolas matrikel 1673, där han vidare nämns 1678 utan titel och 1689 som befallningsman. Vi möter vidare namnet Bryniel Svensson ett antal gånger i domböckerna för Tjusts häradsrätt under 1670- och 1680-talen. I de flesta fall framträder han som ombud för familjen Lewenhaupt, som ägde Casimirsborg, och han kallas fogde, frälsefogde eller befallningsman. Bryniel Svensson omnämns sista gången vid tinget 1691 16-21/2 i samband med en tvist rörande gården Hägg i Lofta. Ärendet sköts upp och när det kom upp nästa gång 1691 12-17/10 var Bryniel Svensson inte närvarande utan familjen representerades av sonen Sven Brynielsson. Det är därför möjligt att Sven Brynielsson avled under 1691.

Vem var nu Bryniel Svenssons hustru? Det framgår med full tydlighet av förteckningen på dopvittnena 1694 19/9 i Västervik, när Didrik Brynielsson Licenius' första barn döptes. Här noteras nämligen att barnet bars av ”Sal. Befaln. Hr. på Casimirsborg h. Anna Didriksdotter Dichman”. Av denna notis får vi veta dels att Bryniel Didriksson med säkerhet var död 1694, dels att hans hustru tillhörde en av de ledande familjerna i Västervik.³ Den förste Dichman i Västervik var borgmästaren Didrik Didriksson Dichman, som avled 1624. Han äldste son var handelsmannen Didrik Didriksson Dichman, som sedan 1634 var gift med Karin Bengtsdotter och som avled 1643. Han hade bland flera barn en son med samma namn, som var handelsman i Västervik och levde under perioden 1635 – 1680. Det är redan av kronologiska skäl uppenbart att Anna Didriksdotter Dichman tillhör denna sista syskonkrets. Vi har nu fått en förklaring till att bröderna Licenius fick en så god ställning i Västervik: de hade ärvt den genom sin mor.

¹ Namnet förekommer troligen för första gången i samband med Didrik Licenius' vigsel i Västervik 1694. Någon förklaring till namnvalet har jag inte kunnat finna.

² Gamleby kyrkoräkenskaper är – åtminstone som film – mycket svårlästa. Den aktuella texten återfinns i A. Rydström, *Boken om Tjust*, 6, 2. uppl. (Västervik, 1953), sid. 93.

³ Någon fullständig utredning av släkten Dichman föreligger inte; för översikter se H. J. Sivers, *Westerwicks Stads Historia och Beskrifning* (Linköping, 1758; repr. Västervik, 1905), sid. 193-195, A. Rydström, *Boken om Tjust*, 1, 2. uppl. (Västervik, 1912), sid. 80-88, *Svenskt biografiskt lexikon*, 11 (Stockholm, 1945), sid. 172.

En än klarare bild av Anna Didriksdotter Dichmans släktförhållanden får vi av en notis i domboken för Tjusts häradsrätt 1683 20/6. Det rör sig om en tvist mellan arvtagarna till systrarna Karin Bengtsdotter och Kerstin Bengtsdotter, som av sin far Bengt Nilsson gemensamt ärvt skattegården Hägg i Lofta. Rätten begär en redogörelse för släktskapsförhållanden, som lämnas på följande sätt:

”Johan Edlingh medh the andra refererade sålunda tillhopa hängja, att Sahl. Bengtt Nielsson hade twenne döttrar, Karin och Kirstin Bengttsdöttrar, them lemnade then Sahl. Mannen förb:the hela Häggz Skattegårdh till arffz, så att hust. Kirstin som ännu lefwer och är Edlingens Swärmoder äger enn half partt och hust. Karinss /:som dödh är:/ barn, nembl. Bengtt och Diderich Dichman sampt Jöran von dher Lindhe, söner och bröder på mödernet, och thes systrar Bryniel Swänssonss och Marcuss Börjesonss hust., som dödh är, innärfvt efter sin kiötliga moder och äga then andra halfwa gården, den the nu willia låta bruka siälfwa.”

Härav kan man dra den slutsatsen att Karin Bengttdotter, som ärvt halva gården, varit gift två gånger och efterlämnat tre barn i det första giftet och två i det senare. En översikt skall göra förhållandena klarare:

Karin Bengttdotter, d. 1683 10/3. G. 1:o 1634 12/1 i Lofta m. handelsman Didrik Didriksson Dichman, d. 1643 /5 i Västervik; 2:o m. handelsman Johan von der Linde⁴, d. 1652 6/12 i Västervik; 3:o m. borgmästare Henrik Fransson Gow, f. 1597 29/7 i Västervik, d. 1668 (begr. 5/4) i Västervik⁵.

Barn i 1. giftet:

Didrik Dichman, f. 1635 (dpt. 10/12) i Hägg, Lofta, handelsman i Västervik, d. 1680 8/2 i Gunnerstad, Gamleby.

Bengt Dichman, f. 1636 (dpt. 29/12) i Hägg, Lofta, levde 1679 ½ men var inte bosatt i Västervik;⁶ senare öden okända.

Anna Didriksdotter Dichman, f. 164(3), d. 1703 8/11. G.m. stallmästare och frälsefogde Bryniel Svensson, var död 1694.

Barn i 2. giftet:

Göran von der Linde, handelsman i Västervik, d. före 1726.

Ingrid von der Linde, d. 1677 23/9 i Västervik. G. omkr. 1670 m. tullnär, handelsman och postmästare Marcus Börjesson, f. 1644, d. 1722 15/4 i Västervik.⁷ (g. 2:o 1679 17/8 i Västervik m. Christina Bauman, f. 1663 6/2 i Västervik, dotter till borgmästare Didrik Hansson Bauman och Christina Mattsdotter, d. 1684 20/1 i Västervik; 3:o m. Christina Jonasdatter Sylvester, d. 1729 (begr. 11/4) i Västervik, 70 år).

Eftersom bror ärvde dubbelt mot syster ägde de tre bröderna 2/16 var och de två systrarna 1/16 var av hela gården.

⁴ För släkten von der Linde se G. Hesselfors, ”Var Erik von der Linde holländare?”, *Släkt och Hävd* (1977), sid. 360-371, särskilt sid. 363-364.

⁵ Se Västerviks rådhusrätts dombok 1675 29/11 och Sivers, anf. arb., sid. 201-202.

⁶ Se Västerviks rådhusrätts dombok 1679 1/2.

⁷ Se O. Kugelberg, *Postmästare i Sverige och Finland från äldre till närvarande tid* (Stockholm, 1894), sid. 197 och E. Grape, *Postkontor och postmästare* (Stockholm, 1951), sid. 674.

Anna Didriksdotter Dichman avled genom en olyckshändelse 1703 8/11 i Västervik 60 år gammal. Hon föll från en brygga i sjön och drunknade. Hon begravdes 1703 13/11 i Gamleby kyrka på stora gången mittemot predikstolen. I testamente till kyrkan lämnade hon 12 riksdaler, ett förhållandevis stort belopp.⁸

⁸ Det kan noteras att det samtidigt fanns en annan Anna Dichman i Gamleby. Enligt kyrkoräkenskaperna 1695 1/3 gavs 12 riksdaler efter ”Krögerskan i Gamleby den Ehreborna dygdesamma Matrona Sahl. Hustru Anna Dichman”. Hon bör ha varit relaterade till den stallmästare och krögare Christopher Dichman, som omnämns i domböckerna.

**Fortsättning följer i nästa nummer av
Våra Rötter där vi kommer att redovisa
översikt över släkten Licenius
familjevis**

Nostalgitripp till 50 – talets Västervik

Text: Hans Wilensjö

Ca 100 personer hade mött upp i Utsikten onsdagen den 31 oktober för att se bilder och föreläsning av Barbro Friberg. Här visades bilder över hamnen från Silons tak samt bilder från gamla vattentornet. Det var översiktsbilder och hon berättade om hur husens arkitektur var och hur man kunde se ungefär vilka århundraden de var byggda. Vidare vilken färg som hade använts vid olika tider. En unik sak var att oftast saknar de gamla husen saknar foderbräder runt fönster och dörrar på riktigt gamla hus.

Många av åhörarna i den fullsatta lokalen utbrast ofta i olika uttryck att här var min första bostad eller här lagade jag min cykel. Många av de äldre viste vilka som hade bott i de gamla husen varefter de gamla fina bilderna visades. Här sade alla att Slottsholmen var ful men alla hade där varit på dans där trots att alla skäller om den fula byggnaden. Sist visades en serie bilder från den stora branden i Västervik och Barbro talade om att brandkåren har en mycket sevär film från den stora skogsbranden.

En mycket sevär och bra information om hur vår stad såg ut bara för 50 år sedan. Tyvärr var ju rivningshysterin som värst då och vissa hus i centrum borde ha bevarats till framtiden.

Ett äventyr som vi skall förmedla i några avsnitt. Källan kommer från Carl von Rolands handskrivna biografi som förvaras i Kungliga Biblioteketshandskrifts-samlingar, den har tidigare givits ut i bokform 1914 av Samuel E. Bring. Tommy Jansson har med underlaget från Brings bok under 1984 moderniserat texten från 1700-tals svenskan. Boken är utgiven på Bäckströms Förlag i Stockholm.

EN KAROLINS FLYKT FRÅN RYSSLAND

del: 10

Vi var nu på väg till Hamburg, strax före att vi fick stadsmuren i sikte blev vi omridna av de båda danskarna. Jag vet inte om de kände igen vår vagn, för det var ett myller av vagnar som skulle in genom stadporten. Vi körde direkt till det av kusken föreslagna värdshuset "Rosenkrantz". Jag träffade värden, herr Scheffer, och hyrde ett rum av honom. Rummet låg en trappa upp med utsikt över torget. Men det var ett mycket kallt rum, varje dag som jag bodde där, fick jag köpa torv och elda med i den öppna spisen, för att hålla värmen. Efter det jag installerat mig på rummet, bytte jag om, vilket bara betydde att jag vände rocken ut och in så att pälssidan kom ut. Jag gick ner till värden och frågade om vägen till köpmannen Frans Popp. Han var en välkänd medborgare i staden, och värden gav mig en bra vägbeskrivning. Trots att det var en lång väg till Poppus hus, gick jag hela vägen dit. Hans kontor låg med ingång mot gatan, som var en av de finare i staden. I ett stort rum innanför farstun arbetade flera skrivare och biträden.

Jag klev direkt in till herr Popp i det inre kontoret och frågade om där deponerats tvåhundra riksdaler för min räkning. I det namn, som jag använt sedan avresan från Moskva, Christian Robbert Hagmeister, fanns inga pengar deponerade svarade herr Popp. När jag uppgav mitt rätta namn för honom, lyste han upp och sade. För Carl Roland finns här deponerade 200 riksdaler, men eftersom jag inte är bekant med min herre, måste jag be att ni bevisar er identitet. Jag var nu tvungen att säga som det var, att jag inte kände någon i Hamburg, som kunde bekräfta min identitet. Då fortsatte herr Popp överraskande, är ni Carl Roland, så känner ni väl gamle kommissarien Köning från Stockholm? En av mina betjänter kan visa er vägen till honom, så att han kan skriva ut en attest på er identitet. Detta var en glad nyhet för mig att min fars vän herr Köning flyttat sin bopålar till Hamburg. Detta visste jag inte.

Herr Köning bodde i ett stort stenhus i stadens bättre kvarter. Jag blev väl mottagen av herr Köning, och framförde mitt ärende. Han skrev omedelbart ut det önskade papperet. När jag återvände till Popp, tog jag ut etthundra riksdaler, nu hade jag fått min identitet bekräftad. Nu inträffade ett miss-tag på värdshuset som ställde mig i en svår situation. Herr Köning hade sänt en dräng med bud om att invitera mig på middag. Drängen frågade om en löjtnant Roland bodde där. Värden svarade uppriktigt efter sin kännedom att så inte var fallet. Värden utfrågade drängen om han kunde beskriva hur den efterfrågade löjtnanten såg ut. Han gav så en detaljerad beskrivning att min identitet avslöjades. Till ytterligare problem för mig var att de båda danskarna som visat så stort intresse för mig, tagit in på värdshuset och hörde nu drängen beskriva vem deras gäckande person var. När jag återkom till värdshuset efter att ha varit ute på staden, hälsade värden och även de båda danskarna mig med löjtnantstitel. Jag förbannade min oförsiktighet att inte informera herr Köning om att jag uppträdde under antaget namn. Jag begav mig åter till herr Köning för att avnjuta den inviterade middagen. Herr Köning var mycket gästfri och jag blev kvar långt in på natten. Han var givetvis nyfiken på hur jag hamnat i

Hamburg och vad jag upplevt efter slaget vid Poltava. Jag gav så kortfattat jag kunde av artighet till herr Köning vad som hade hänt mig men lämnade inte några detaljer. Jag ville inte att något skulle framkomma att jag avsåg ta mig hem till Stockholm.

Dagen därpå förebrädde mig värden herr Scheffler för att jag inte uppgivit mitt rätta namn till honom. Han var själv svensk, det hade jag förstått av hans brytning, men nu avslöjade han själv att han kom från Stockholm. Han måste vara släkt med den rika Schefflersläkten Tyvärr var han inte så svenskvänlig längre, utan hade sina sympatier med danskarna. Jag förstod att allt vad jag sade vidarebefordrades till danskarna. Jag var tvungen att passa mig noga vid min konversation med både honom och danskarna, som var väldigt intresserade av vad jag skulle resa eller företog mig. På dagarna förberedde jag mina flyktplaner, jag skaffade mig kläder, som jag smugglade ut och gömde på ett säkert ställe, liksom med mina övriga tillhörigheter. Jag tog reda på när post och fraktvagnar avgick från Hamburg till Stralsund. Danskarna var mycket envisa med att försöka få mig att avslöja vart och när jag skulle resa, de fick flera alternativ över resvägar, det blev som en ordlek att bolla med alternativen. Egentligen hade jag hela tiden bestämt mig för att ta vägen via Lybeck till Wismar. Jag hade viktiga ärenden att utföra där åt min förre regementschef, Nils Hjelm, som så vitt jag kände till satt fången i jordhålan i Moskva. För överste Hjelm's räkning skulle jag ordna med 10.000 riksdaler och koffertar, som han deponerat hos kommandanten i Wismar, Martin Schultz von Arschraden.

Nästa avsnitt handlar om operabesök med danskarna som blev berusade och avresan från Hamburg

Gå till djupet med släktforskning

Text: Hans Wilensjö Foto: Tor Wiklund

Hans Wiberg hälsade de närvarande välkomna och meddelade att nu ska vi "söka våra rötter på Djupet". Hans Wiberg hälsade Lotta Nilsson välkommen.

Lotta Nilsson Västervik (hårfrisörska i vanliga fall) är utbildad yrkesdykare vid Karlskrona Örlogsvarv och har som hobby att dyka på somrarna och sedan 22 år tillbaka som medlem i dykningarna vid Regalskeppet Kronan som förläste vid en strid mot danskarna utanför Öland år 1675.

Regalskeppet Kronan byggdes runt åren 1665-1668 och kölsträcktes året 1668 därför att pengar saknades att utrusta fartyget tidigare. Regalskeppet hade en längd av 53 meter och bredden 13 meter. Från kölen till toppen av stormasten var det 60 meter. Fartyget var byggt i tre däck där det sammanlagt förvarades ca 110 till 126 kanoner eller "stycken" som man sade på den tiden. Fartyget hade ca 850 personer ombord var på väg till Pommern för kriget som pågick där. På den tiden tillhörde Finland och Åland till Sverige och bara i Sverige uppgick befolkningen totalt till ca 1,5 till ca 2 miljoner människor.

År 1675 skulle en större eskader krigsfartyg avresa från Stockholm till Pommern. 350 man däribland från Västerbotten. Åland och Öland var ombord tillsammans med den ordinarie besättningen i regalskeppet. Kapten ombord var Lorents Kröjtz som till yrket var en skrivbordsman. I höjd med sydöstra delen av Öland mötte de då en större flotta från Danmark som var på väg upp i Östersjön och det blev en konfrontation.

Efter en kraftig gir så höll Regalskeppet kronan på att kantra och av någon anledning föll en fackla ner i ett av krutförråden som var för tillfället välfyllt. Hela regalskeppet drabbades då av en mycket kraftig explosion och gick till botten med ca 800 man, endast ca 40 personer nådde land på Öland. Slaget som aldrig blev något slag den 1 juni 1676 var nedgången för det stora kungariket Sverige.

Lotta Nilsson visade nu bilder över hur dykningarna runt regalskeppet Kronan gick till. Hur de bodde och vilka säkerhetsregler som gäller vid dykningarna. Sommaren 2007 är ett misslyckat år därför att vinden nästan alltid varit östlig och därmed dragit

upp större vågor vilket medfört att dykningarna inte kan genomföras. Bilder på unika fynd som hon varit med att ta upp. Mäniskoben och kläder, skor och strumpor osv. Hur en stor "dammsugare" fungerar och de stora penningskatter som återhittas från ca 25 meters djup. Hur många år som de skall dyka till är okänt. Allt detta kostar stora pengar och kostnader ligger runt 1,5 miljoner kronor varav det mesta är sponsrade pengar. Det är endast en person (namn) som är anställd, alla övriga jobbar gratis och för maten och husrum.

Efter ca 1 timma med mycket intressant föreläsning ställdes många frågor till Lotta Nilsson kring Regalskeppet kronan. Ordförande Hans Wiberg tackade Lotta Nilsson för den intressanta föreläsningen och överräckte blommor varvid en lång applåd tackades Lotta Nilsson. Efter gott kaffe skedde lottdragning av Holger Kanth.

Tjust Släktforskarförening
c/o Stadsbiblioteket
Box 342, 593 24 Västervik

Förenings Brev

B

PROGRAM FÖR VINTERN – VÅREN 2008

Onsdag 16 januari Tid: 18:45 Plats: Utkiken, Stadsbiblioteket	Föreningsmöte
Onsdag 13 februari Tid: 18:45 Plats: Utkiken, Stadsbiblioteket	Föreningsmöte
Onsdag 12 mars Tid: 18:45 Plats: Utkiken, Stadsbiblioteket	Årsmöte
Lördag 15 mars	Släktforskningens dag
Lördag 12 april	Temadag på Gamleby Folkhögskola
Onsdag 10 maj	Anbyttardag i Norra kommundelen
Lördag 14 juni	Torpvandring, förslagsvis i Hjorted
Vecka 31	Kursvecka på Gamleby Folkskola

Välkommen till våra träffar hälsar Styrelsen. Anteckna träffarna i Din kalender.

Vi annonserar i VT lördagen före aviserad programpunkt, under föreningar.
I nästa nummer av WR redovisar vi detaljerna med plats och tid. Kolla även på vår hemsida www.tjustanor.com